

A HITÜNK ELLENSÉGE

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 03. 21.

Bejelentés: Egy nemes feladatra keresünk jelentkezőket, amelyet otthonról is végezhetesz. Egyházunk **Levelező Szolgálatot** indít a börtönben levő fogvatartottak elérése céljából. Ez különösen nagy fontossággal bír a járványügyi korlátozások idején. Az elítéltek válaszaik alátámasztják a léleképítő levelezés szükségességét. **A LEVELEZŐ SZOLGÁLAT LÉNYEGE AZ EVANGÉLIUM BEJUTTATÁSA A RÁCSOK MÖGÉ, HOGY A RABOK ÚJJÁSZÜLETHESSENEK!** Ezt a levelezést teljes biztonsággal végezheted, mert a lakcímed és személyes adataid nem lesznek megadva. A jelentkezők egy részletes tudnivalót kapnak a szolgálat lebonyolításához. Kérünk benneteket, hogy osszátok meg ezt a levelet azokkal, akiket alkalmasnak láttok e feladatra. A Titkárságon lehet jelentkezni erre a szolgálatra!

Ma egy olyan üzenetet hoztam, ami hiszem, hogy mindannyiunknak épülésére, növekedésére lesz, és válaszokat kapunk néhány olyan kérdésre, ami gyakran felmerül bennünk. Nagyon gyakran imádkozunk dolgokért, történnék olyan esetek, amit nem értünk, és megpróbálunk saját magunktól következtetéseket levonni. Nagyon sokszor hitben állunk, és mégsem jönnek a kívánt eredmények. Szeretnék ma arról beszélni, hogy mik lehetnek ennek az okai.

Ez a terület mindannyiunkat érint, és úgy gondolom, hogy a hitről nem lehet eleget tanítani. A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy *A hitünk ellensége*. Amikor újjászülettünk, befogadtuk Jézus Krisztust a szívünkbe, új teremtetéské váltunk, akkor Isten már odaadta nekünk az Ő hitét. Ez a hit ugyanúgy, ahogy Isten ereje, ahogy Isten Szelleme, ott van a mi szellemünkben. Ez nem az elménkben, nem az értelmünkben van, ezért az elménket meg kell újítani Isten Igéjével, mert a hit hallásból származik. Az isteni fajta hit szintén hallásból származik, mégpedig egy nagyon fontos helyről, Isten Igéjének a hallásából. Ahogy most erről beszélek, egy Igét hozott fel az Úr, a Római levél 1. részében Pál apostol a következőt írja:

Róma 1,16.

16. Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek.

Az elmúlt alkalmon beszéltem arról, hogy Isten ereje bennünk van, és bennünk van az az erő, amely föltámasztotta Jézus Krisztust a halálból. A Római levélben azt olvashatjuk, hogy ugyanaz az erő, amely Jézus Krisztust a halálból föltámasztotta, képes arra, hogy a mi halandó testünknek is erőt adjon, hogy meggyógyítson bennünket, hogy megszabadítson bennünket. Itt azt olvassuk, hogy Isten Igéjében van ez az erő. Amikor az üdvösségről beszélünk, akkor nem arról beszélünk, amiben nagyon sok hívő hisz, hogy itt a földön nekünk nincs semmi erőnk, nincs semmi lehetőségünk, nem kapunk semmit. Majd ha elmegyünk a mennybe, akkor az egy nagyon csodálatos nap lesz, és akkor ott minden rendben lesz. Ez tényleg így lesz, de Isten most adott nekünk erőt, és ez az erő az Ő Igéjében van. Hogy is van ez a folyamat? Úgy, hogy halljuk Isten Igéjét, halljuk az örömhírt, halljuk az evangéliumot, és ez által információt kapunk, az információ által pedig lesz hitünk. Minden embernek van hite. A földön nem él olyan ember, akinek nincs hite. A kérdés az, hogy mi a hitének a forrása. Ugyanis mindenki abban hisz, amit hallott. Abban hisz, amilyen információkkal rendelkezik. Ezért parancsolta meg Jézus, hogy az isteni hírt, az örömhírt, a jó hírt vigyük el az embereknek, mert ez isteni hitet fog eredményezni az emberekben. Sőt, a hitnek vannak következményei is, hiszen hit által kapjuk meg az örök életünket, hit által születünk újjá, és hit által tudjuk birtokba venni azokat a dolgokat, amikre az életben szükségünk van. Nagyon sok hívő van, aki szeretne Istennek tetszeni. A Biblia világosan tanítja, hogy hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni. Itt nyilván az isteni fajta hitről beszél az Írás.

Az ismeret megváltoztatja az életünket, és az isteni hit alapja az Isten Igéje. Erről beszél itt Pál apostol. Nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát. Nagyon sokan szégyellik az evangéli-

umot, és úgy gondolják, hogy az egy vallásos ideológia. De a Biblia világosan mondja, hogy az evangélium Isten ereje. Hogy tud erővé válni? Tudjuk, hogy bennünk van Isten ereje, és mégis azt látjuk, hogy néha erőtlenné válunk, néha kudarcot vallunk. Pedig a Biblia világosan tanítja, hogy az isteni fajta hit soha nem vall kudarcot, hiszen minden lehetséges annak, aki hisz. Miért van mégis az, hogy imádkozunk dolgokért, szeretnénk eljutni A pontról B pontra, és ott van a hitünk is, útközben mégis a hitünk hajótörést szenved valahol? Mik lehetnek ennek az okai?

Sokszor állunk értetlenül dolgok előtt, nem értjük, hogy miért történtek meg. Imádkoztunk, és nem történt változás. Ez néha nagyon tudja az embert sokkolni. Miért, Uram? Pedig én hittem, és mégsem történt meg az, amit szerettem volna, amiért imádkoztam! Nézzük meg, hogy mit ír erről a Biblia. Tudnunk kell, hogy mik lehetnek a hitünk akadályai, amik akadályozzák Istent is abban, hogy be tudja teljesíteni mindazt, amit eleve elrendelt a számunkra. Nézzük meg, mi lehet a biblikus oka annak, hogy nem működik bennünk Isten ereje úgy, ahogy Ő eltervezte.

Sokan keresik Isten erejét. Sokan nem hiszik azt, hogy ez az erő már bennünk van. Ez nem az én állításom, nem én találtam ki, nem én álmodtam meg éjszaka, vagy valaki más, hanem erről határozottan beszél Isten Igéje, és határozott állítás van a Bibliában ezzel kapcsolatban.

2Péter 1,3.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott;

Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és a kegyeségre való. Mindennel megajándékozott az Ő isteni ereje! Ez az erő bennünk van! A Lukács 17-ben olvassuk, hogy Jézust kérdezik, hogyan jön el Isten országa, és Jézus egy nagyon érdekes választ ad. Azt mondja, hogy Isten ereje nem szemmel láthatólag jön el, hanem Isten országa bennetek van. Ez nem azt jelenti, hogy Istennek nincs a valóságban is országa, hanem Isten országa bennünk van, azaz a bensőnkben, a szellemünkben vagyunk összekötve Isten országával. Ahogy a 1János 4,17 is mondja:

1János 4,17.

17. Azzal lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.

Ahogy Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. A szellemünk ugyanolyan, mint maga az Úr, mint maga Jézus Krisztus. A szellemünk üdvözült, és a szellemünkbe Isten elhelyezte az erejét. Ez hogyan történik, hogyan szabadul fel ez az erő? Ismét a Római levél 1,16-ot említem.

Róma 1,16.

16. Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát, mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először, meg görögnek.

Amikor Isten Igéjének ismerete által hitet kapunk, akkor a bennünk lévő erő képes felszabadulni, és képes cselekedni. Tulajdonképpen munkára bírjuk a bennünk lévő erőt, és ezt a hitünk fogja fölszabadítani. Olvasom tovább az Igét:

2Péter 1,3.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való, az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott.

Annak a megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott. Látjátok, hogy a hit ismeret által jön elő, és a hitünk képes arra, hogy a bennünk lévő isteni erőt felszabadítsa, és az isteni fajta hit meghozza a kívánt eredményt, meghozza a kívánt gyümölcsöt.

Az Efézus 3,19-ben is erről olvashatunk. Pál apostol azt mondja:

Efézus 3,19.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig.

Hálát adunk Istennek, hogy Isten szerelme kitöltetett a mi szívünkbe, a Szent Szellem által. A Római levél 5. részében olvasunk erről, hogy Isten szeretete bennünk van. Bennünk van minden, ami alkalmassá tesz minket arra, hogy az Isten országában lévő örökséget tudjuk birtokolni. A Kolosse levélben van írva, hogy aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban.

Kolosse 1,12–13.

12. Hálát adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;

Isten alkalmassá tette minden hívőjét arra, hogy Isten országában, Isten erejével és Isten hatalmával tudja képviselni Őt. Ez a hatalom minden hívőnek megadatott. Ez az az üzenet, amit az ördög nagyon nem szeret hallani, és ellene van, hogy ez a fajta üzenet eljusson az emberekhez. Nagyon sokan gondolkodnak úgy magukról, és ahogy Isten nem gondol ránk, hogy mi csak kis senkik vagyunk, és mi nem tehetünk semmit. Hát ez muzsika az ördög fülének! De mi nem ilyen muzsikát szeretnénk, mi az Igét szeretnénk hirdetni, hogy megtudjuk, Isten ereje ott van bennünk. A te hited ugyanúgy tud működni, mint Jézusé, mert Jézus hite van benned. Mi a probléma, akkor miért nem működik? Mert ez az információ még nem jutott el az elménkig. Még nem vált a részünkké, nem végezzük ezt a munkát elég tudatosan, hiszen nagyon sok ellenkező tanítást hallgatunk.

Efézus 3,19–20.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig.

20. Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindent megcselekedhet a bennünk munkálkodó erő szerint, feljebb hogyanem mint kérjük vagy elgondoljuk,

Tehát véghetetlen bőséggel mindent megcselekedhet. Amikor Jézus azt a döbbenetes állítást tette, hogy a benne hívők ugyanazokat fogják cselekedni, amiket Ő tesz, sőt, még nagyobbakat is cselekednek azoknál, első hallásra, első olvasatra ledöbbsenti az embert, és nem tudja hova tenni, legalábbis én így voltam vele. Akkor még nem értettem azt, hogy Isten odaadta nekünk a Szent Szellemet, azt mondta, hogy vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok, és lesztek nékem tanúim. Hogy tudunk Jézus tanúi lenni? Úgy, ahogy a korai tanítványok.

Fontos tudni, hogy az egyháznak háromféle elhívása van. Az első Isten szolgálata. Istent a dicsőítésben, az imádatban szolgáljuk, elismerjük az Ő méltóságát, a fenségét, a nagyságát. A másik szolgálatunk az egymásnak történő szolgálatok, a Krisztus testében történő szolgálat, és a harmadik pedig a világ felé történő szolgálat. Ebben a háromfajta szolgálatban áll minden hívő. Ez minden hívőnek a szolgálata. Isten ezt egyformán adta minden hívőnek. Kiküldött bennünket, hiszen a nagy parancsolatot mindannyian ismerjük, úgy is nevezik sokan, hogy a nagy missziós parancs, hogy menjetek széles e világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtséknek. Ezt nagyon sokan úgy gondolják, hogy ez csak bizonyos embereknek szól. Egy dolgot tudjatok, hogy i.sz. 312-ig, a korai gyülekezeti korszakban nem volt különválasztva a papság és a hívők. Hiszen mindannyian királyi papság, szent nemzet vagyunk, mindannyiunkat Isten királyokká és papokká tett. A király az uralomnak a szimbóluma, hogy uralkodunk. Kivel uralkodunk? A királyok Királyával, hiszen a mi legfőbb királyunk Jézus Krisztus. Mi is királyok és papok vagyunk. A papnak a feladata az volt, hogy képviselje a népet Isten és ember között. Mindannyiunkat papokká és királyokká tett. Miután megszűnt az egyházüldözés, és a világ befogadta az üldözött keresztényeket, ez 1. Konstantin idején

történt, 313 környékén, beolvadt az egyház az állami gépezetbe. Utána szétválasztották a hívőket és a papságot. Isten ezt nem így tervezte eredetileg. Tudjuk, hogy 1500 után, amikor a felvilágosodás után jött a reformáció, az egyházak akkor jutottak arra a felismerésre, amit Isten eltervezett eredetileg.

Minden egyes hívőnek elhívása van. Fontos, hogy tudd, te ugyanúgy része vagy Krisztus testének, mint bárki más, és ugyanolyan fontos, ugyanolyan hasznos tagja vagy. Isten nem mindenkit egyformán használ, de szeretne használni mindenkit abban a küldetésben, abban az elhívásban, amire Ő hívta el. Ezt mindenkinek saját magának kell tudni. Isten nem küldött el minket erő nélkül, felszerelt bennünket. Felszerelte a korai tanítványokat is, mielőtt kiküldte őket a világba, és azt mondta, hogy vesztek erőt. Isten ezt az erőt bennünk helyezte el. Lehetőséges, hogy nem érzed, lehet, hogy nem vagy tudatában, vagy éppen gyengének érzed magad, lehet, hogy most éppen az érzéseid nem azt mutatják, mint amit Isten Igéje mond. Itt jön a szerepe a hitünknek, hogy a bennünk lévő erő képes megváltoztatni a dolgokat. Képes, mivelhogy üdvösséget kaptunk. Az üdvösség szóban benne van, hogy az isteni erő képes arra, hogy a betegségből egészséget formáljon, a szegénységből gazdagságot, a bánatból örömet, mert Isten tulajdonsága van bennünk. Isten természete van bennünk, ahogy Péter apostol mondja, hogy az isteni fajta természetnek lettünk a részesei. Az Ő Igéje által születünk újjá, az Ő Igéje szült újonnan bennünket. Abban pedig ott van az isteni természet, ezért ez a fajta természet bennünk van.

Ahogy Jézus imádkozott a betegekért, ahogy tette a dolgokat, azzal mintát adott nekünk, hogy kell tenni a dolgokat. Tudom, hogy ez nagyon sok hívő testvérünk számára erőteljes dolognak, vagy szélsőséges dolognak tűnhet, de a Biblia ezt írja. A mi hitünknek nem az emberek hagyományaiból, az emberi elképzelésekből kell származnia, hanem abból, amit Isten adott az Ő Igéjéből. Ezért a legeslegfelsőbb hatalomnak az életünkben Isten beszédének, Isten Igéjének kell állnia. Minden más, ami e fölött van, az nem az isteni fajta hit.

Filemon 1,6.

6. Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen a Krisztus ügyében, minden benned lévő jónak megismerése által.

Mire adta Isten a hitünket? Az isteni fajta hitet? Hogy Krisztus ügyében el tudjunk járni. Hogy Isten országának az ügyében tudjunk munkálkodni. Erre kaptuk a hitet. Minden bennetek lévő jónak a megismerése által. Nem azt mondja, hogy kérjétek és imádkozzatok erőért, imádkozzatok azért, hogy Isten adjon erőt, hogy Isten adjon nektek hatalmat. Olyan dolgokért könyörgünk néha, és olyan dolgokat kérünk Istentől, amit már odaadott.

Vannak dolgok, amiért imádkoznunk kell, van, amit kérnünk kell Istentől. De amit már nekünk adott, azért nem kell könyörögni, azt csak használni kell. Azt az erőt, amit Isten odaadott az Ő népének, az Ő gyermekeinek, azt fel kell szabadítani a hitünkkel, és használnunk kell.

Sokan nem hiszik, hogy bennük van ez az erő, és másokra helyeznek nyomást nagyon sok esetben. Amikor emberek gyógyulást keresnek, újjá vannak születve, de nem ismerik még annyira Istent, nem ismerik még annyira az Igét, nem tudják a mennyei állampolgári jogait, nem ismerik a hatalmukat Krisztusban, és nagyon sokszor látjuk azt, hogy emberek után szaladgálnak. Szaladgálnak szolgálók után, majd, ha X.Y. imádkozik értem, akkor meggyógyulok! Keressük a nagy kenetes szolgálókat, akikért hála és dicsőség Istennek, hogy adott kenetet, adott szolgálatokat, és adta a szolgálati ajándékokat, adta a Szent Szellem erejét. De elsősorban azt kell tudatosítani saját magunkban, hogy az az erő, amire szükségünk van a gyógyuláshoz, az már bennünk van! Az 1Péter 2,24 világosan állítja, hogy mi már az Ő sebei-ben meggyógyultunk.

1Péter 2,24.

24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Akkor jön a kérdés, akkor jön az emberi elme, és akkor miért nem látom? Miért nincs ez a valóságomban? Miért fáj a lábam, és akkor miért fáj itt, és miért fáj ott, és jönnek a további kérdések. Azért, mert ez az erő még nincs felszabadítva a testben. Ahogy az Ő isteni ereje felszabadul, abban a pillanatban jönnek a változások. Éppen azt szeretné az ellenség, hogy soha ne tudjuk meg, hogy ez az erő bennünk van, hogy mindig másokra legyünk utalva, és másokra helyezzünk nyomást. Nagyon sokszor hallottam az elmúlt két és fél évtizedben, hogy majd, ha X.Y. imádkozik értem, akkor meggyógyulok! Rossz helyre tetted a hitedet, mert emberben bízol! Ezt világosan mondja a Biblia, hogy átkozott az az ember, aki emberben bízik és a testbe helyezte az erejét. Nekünk elsősorban Isten Igéjére kell nyomást gyakorolni. Azt az erőt, hogy mi meggyógyuljunk, hogy megszabaduljunk, hogy bővölködjünk, és amire szükségünk van az életben, Isten már elhelyezte a mi bensőnkben. Ott van bennünk. Azért prédikálok erről, most már sokadik alkalommal, hogy ezt tudatosodjon bennünk. Ha ezt megértjük, akkor egy óriási lépést tettünk előre a hit útján. Óriási előrelépés a saját életünkben, és óriási segítség tudunk lenni másoknak, óriási áldás tudunk lenni, amikor a hívő testvéreink felé, vagy a világ felé szolgálunk, hogy ők is ezt a fajta hitet megnyerjék, megértsek, és az ő életükbe is igenné és ámenné legyen Isten Igéje.

Mások hitéből szeretnék profitálni. Hite mindenkinek van, mint az elején is említettem, az lehet jó hit, vagy lehet rossz hit. Az isteni fajta hit egy helyről származik, Isten Igéjének a hallásából. Van sokféle hit kint a világban. Az emberek sok minden dologban hisznek. Az emberek sok mindenben hisznek. Legalább négyfajta hitet így fel tudnék sorolni. Van az üdvözítő hit, amikor az ember a hitét a Megváltóba, a Jézus Krisztus halálába és feltámadásába helyezi. Ez a fajta hit például egy üdvözítő hit. De van a vallásos hit is, amelyben nincs erő. A vallás a ceremóniákban, hagyományokban hisz és egyéb olyan dolgokban, ami nem tud változást hozni az ember életében. Aztán van a természetes hit. Ezzel a természetes hittel minden ember rendelkezik és ez a természetes hit, ami minden embernél ott van, ez képes arra, hogy az isteni fajta hitet kioltsa. Mindannyian, mielőtt még megismertük az Urat, már rendelkezünk valamilyen hittel. Ez a fajta hitünk a világi ismeretek következménye. Amit a világban hallottunk, láttunk, megtapasztaltunk, vagy amit tanultunk vagy tanítottak nekünk, azzal a hittel jöttünk ide, és mindannyian így kerültünk be Krisztus Testébe. A legfőbb feladatunk, amikor hívökké leszünk, hogy szükségünk van egy isteni fajta agy mosásra. A világ mondja, hogy agy mosás, én nem bánom, használhatom nyugodtan ezt a szót, mert tényleg szükség van arra, hogy az a sok minden dolog, amit összeszedtünk, az a sok fajta téves elgondolás, téves hit, amit begyűjtöttünk az elmúlt évek évtizedek alatt, az nagyon fontos, hogy kicserélődjön az isteni fajta hitre.

Mit szeretnék? Isteni fajta eredményeket szeretnék. Ha isteni fajta eredményeket szeretnék, akkor azt az isteni fajta hitből tudjuk megszerezni. Lehet eredményre jutni a gyógyulás tekintetében nem az isteni úton, hanem a világ természetes útján, és a pogány emberek ezt mind meg is szerzik, így élnek, mi is így éltünk. Nem istentelen dolog az, ha valaki segítségül hívja az orvosokat, az orvostudományt, nincs ezzel az égvilágon semmi probléma. Tehát erre is megvan a lehetőség. De ha fölnövekszünk az isteni fajta hitben, akkor eljuthatunk odáig, hogy nincs rá szükségünk. Nagyon gyakran látjuk, hogy sokan, amikor bajba kerülnek, akkor elkezdik kimeríteni az emberi lehetőségeket. Ha, mondjuk, valaki anyagi zűrzavarba jut, akkor megnézi, hogy milyen lehetőségei vannak a világban. Kölcsönért megy valakihez, egy bankhoz vagy más helyre, amikor már végképp összezsugorodtak fölötté a hullámok. Ugyanezt mondhatnánk az egészség területén, mindent megpróbáltak, a legjobb professzort, a legjobb orvost végig járták, a legjobb kórházat, a legjobb gyógymódokat, és amikor az emberek nem találnak segítséget, akkor most menjünk el Istenhez is, hátha Ő is tud segíteni! Ha a világ így gondolkodik, az rendben van, mert ők nem ismerik Istent, de amikor mi, keresztények gondolkodunk így, akkor valami nincs a helyén. Valami nincs abban az isteni rendben, ahogy Isten ezt elrendelte.

Mert mit mond az Írás? A Mátéban Jézus prédikálja, az Ő szavai, hogy keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát és mindez megadatik néktek. Jézus szavai ezek! Kit keressünk először? Először magát az Urat! Először magát Istent! Senkit nem szeretnék kárhozatni, hanem segíteni szeretnék és azt a megértést, amit Isten adott nekem ezzel kapcsolatban, szeretném tovább adni, hogy épüljünk, profitáljunk ebből. De tényleg nagyon sokszor tesszük azt, hogy amikor már az emberi lehetőségek végére értünk, akkor elmegyünk Istenhez. Miért nem nála kezdjük? Ha tudatában vagyunk annak, hogy Isten mindennel fölszerelt bennünket, ami erre az életre és a kegyességre való, akkor valóban hittel el fogjuk venni mindazt, és meg fogjuk látni a hitünk eredményét. Az isteni fajta hit nem vall kudarcot! Ha mégis kudarcot vall, annak teljesen más az oka. Majd fogunk megnézni példákat.

Tehát ha megértjük a bennünk levő erőt, akkor miért futnánk emberekhez? Emberi megoldásokat keresünk pénzügyekben, ügyvédhez szaladunk, emberi segítséget veszünk igénybe ahelyett, hogy tényleg felszabadítanánk azt, amink már van, és tényleg használnánk azt, amit már Isten nekünk adott. Így volt ez az ószövetségben is, a Biblia nagy példaképei, Isten olyan emberei, mint Mózes, ők is átmentek ezeken a periódusokon. Ha megnézzük az Egyiptomból való szabadulást, akkor láthatjuk, hogy maga Mózes is többször elbizonytalanodott és nem használta azt a lehetőséget, nem használta azt az erőt, amit neki Isten adott. Volt, hogy Isten terve elé szaladt. Isten elhívta őt, hogy az ő vezetésével szabaduljon meg Isten népe. De mit csinált? Elsiette a dolgot, hústestbe esett, a saját erejével akarta megtenni, és amikor látta Isten népének a nyomorúságát, akkor Isten ereje helyett a saját erejével próbált közbeavatkozni. Így több tíz évvel, talán negyven évvel is késleltette Isten tervét. Megölte az egyiptomit, ezért el kellett menekülnie, és Midián pusztájában volt hosszú-hosszú ideig. Amikor Isten szólt hozzá, fölruházta erővel és hatalommal, ami alkalmassá tette őt arra, hogy azt a feladatot, amivel az Isten megbízta, el tudja végezni. Kapott egy botot. Egy eszközt kapott a kezébe arra, hogy be tudja tölteni az elhívását.

Isten csodálatos módon megszabadította Izrael népét és mondta, hogy menjetek ki a pusztába! Ki is mentek, csakhogy az egyiptomi hadsereg ott volt mögöttük. Amikor odaértek a Vörös-tengerhez, bizony a nép kétségbeesett. Isten világosan elmondta, hogy meg fogja őket szabadítani, de természetes látásba estek. De ki ne esne abba, amikor előtte a Vörös-tenger, mögötte meg az egyiptomi hadsereg, hogy megöljék az embereket. De Isten ezt pontosan tudta előre, megvolt a terve, és már előre odaadta Mózesnek azt az eszközt, ami alkalmassá tette őt arra, hogy a tervét be tudja teljesíteni. Mit csinált Mózes, amikor látta ezt a helyzetet? Ő is azt tette, kétségbeesetten pánik üzemmódban elkezdett imádkozni és könyörögni. Ki ne tenné ezt? Ha valamikor könyörögni kell Istenhez, akkor ez egy kiváló lehetőség, hiszen ha ott lenne a nyakunkban az egyiptomi hadsereg, hogy megöljön, akkor biztosan mi is buzgóságosabban imádkoznánk. Ezt tette Mózes is. Most vethetnénk rá követ, hogy jaj, Mózes, mit csináltál? – de mi is ugyanezt tettük volna. Megnyugtatlak, hogy az ember egy kicsit ilyenkor biztos, hogy látásba esik. Nézzük meg ezt a történetet, mert nagyon hasznos és nagyon tanulságos számunkra ez a kis rész.

2Mózes 14,13–16.

13. Mózes pedig monda a népnek: Ne féljeteK, megálljateK! És nézzéteK az Úr szabadítását, amelyet ma cselekszik veleteK; mert amely egyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok.

Azt mondja, ne féljeteK, hanem álljateK meg! ÁlljateK meg Istennek Igéjén! Ne féljünk, hanem álljunk meg Isten ígéletén. És nézzéteK az Úr szabadítását, vagyis nem lehet azt mondani Mózesre, hogy nem volt hite, hiszen egyből mondta, hogy mit kell tenni, miközben ő is azért könyörgött előtte és biztos vagyok benne, hogy ott volt a félelem, de amint látjuk mégsem a félelem motiválta őt. A szavaiban azért mégis ott volt a hit, mert azt mondta, hogy amely egyiptomibelit ma láttok, soha többet nem látjátok! Mik ezek, ha nem a hit szavai. Tényleg Mózes hitben volt, hitben állt és a lehető legjobb dolgot tette, amit tenni tudott.

14. Az Úr hadakozik tiérettetek; ti pedig veszteg legyetek.

Azt mondta, hogy itt most már emberi erőfeszítés semmit az égvilágon nem segít, egy fegyvertelen tömeg a világ legnagyobb hadseregével szemben, itt emberi erőfeszítés semmit nem ér. Itt nincs lehetőség emberi mércével mérve. Mózes a hit szavait szólja, hogy itt már az Úr hadakozik. Itt az Úrnak kell közbelépnie, mert az emberi lehetőség teljesen megszűnt.

15. És monda az Úr Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izrael fiainak, hogy induljanak el.

Hát azért ez nem döbbenetes, hogy Isten megfeddi Mózeset? Látod, hogy Mózes hitben volt, a hit szavait szólta, de Isten nem csak Mózes hangját hallotta, hanem a szívét is látta. Azt mondta, hogy mit kiabálsz, miért lármázol, miért jajgatsz, miért teszed ezt?

16. Te pedig emeld fel a te pálcádat és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé, hogy Izrael fiai szárazon menjenek át a tenger közepén.

Mit mondott neki Isten valójában? Azt mondta, hogy Mózes, mi a csudát könyörögsz, odaadtam a kezembe a botot, hát nem emlékszel? Hét csapás jött a fáraóra, nem emlékszel? Ez nyilván nincs így leírva, de Mózes emlékezhetett volna, hogy mit tett Isten korábban azáltal a bot által. Tudjátok-e, hogy Jézusnak is az egyik neve a fejedelmi bot? A fejedelmi pálcáról olvasunk Ésaíasban, vesszőszálnak is nevezi ott az Ige, hogy Isai törzsökéből fog nőni egy vesszőszál. Azt mondta, hogy Mózes, odaadtam neked az erődöt, ott van a botban, azért adtam azt a botot! Ez a bot akár az Úr Jézus Krisztus szimbóluma is lehet, ebben az értelemben. Ugyanez a helyzet velünk is, ha vészhelyzet előtt vagyunk, szorongattatás van az életünkben, mit csinálunk? Kiabálunk Istenhez, hogy Uram, segíts, Uram, most gyorsan! Még embereket is beszervezünk magunk köré, hogy együtt imádkozzunk. Amivel az égvilágon semmi baj nincs, ez még mindig sokkal jobb, hogy Istenhez megyünk, Istenhez fordulunk. De ebben ott van a félelem! Isten pedig azt mondja, mit nyafogsz már azért a gyógyulásért, ott van benned, beléd helyeztem! Ott van benned! Használd azt az erőt! Használd azt a hitet, ami ott van! Csak szólj! Nézd meg, Jézus hogy tette a dolgokat. Majd mindjárt nézünk egy példát is erre a Márk evangélium 9. részében. Nagyon sokat tanulhatunk ebből, hogy hogyan működik a hit.

Tudjátok, nagyon sok ember van, nagyon sok testvérünk van, aki nem hiszi a teljes evangéliumot. A napokban is láttam, véletlenül rákattintottam egy hozzászólásra a tanítás alatt, amelyben éppen Attila a bővülködésről tanított. Azt írta az illető, hogy ez milyen hamis tanítás, mert Krisztusnak sincs, ahova lehajtsa a fejét! Azt nem olvasta el, hogy az nem a bővülködésről szól, hanem a zsoltárból idézett, az Ő kereszthalálára utalt. Nincs megértése, nincs ismerete és úgy gondolja, hogy az a keresztény alázat, ha szegények vagyunk. Ez egy ostobaság, mert ha a gazdagság bűn lenne, akkor maga Isten lenne a legnagyobb bűnös. Bocsánat, hogy ilyet mondok, de gondolkodjunk józan, paraszti ésszel. Isten szegény? Gazdag! Ha ezt nézzük, akkor Isten Ábrahámot bűnössé tette, hiszen meggazdagította. Abszurd, amiről beszélek, de vannak drága testvéreink, akik így gondolkodnak. Jézus a földi szolgálatában nem volt szegény, mert akinek abban a korban számára volt, az gazdag embernek számított. Az olyan volt akkor, mint akinek van ma egy szuper Mercedese, mert abban az időben a számár egy komoly értéket képviselt.

Jézus szegénnyé lett érettünk. De miért? Hogy az Ő szegénysége által meggazdagodjunk. Ő a menny gazdagságát hagyta ott. Ha az embernek téves a gondolkodása a bővülködéssel kapcsolatban, akkor biztosan soha nem fogja keresni, és nem fogja használni a hitét a bővülködésre, mert úgy gondolja, hogy ha üres a zsebe és szegény, mint a templom egere, akkor tetszik Istennek. De el kellene olvasni az Írásokat, és ha már itt tartunk a Márk 11-nél, akkor nézd meg, hogy Jézus mit ígért az Őt követőknek, az Ő tanítványainak és az Ő szolgálóinak. Most nem akarok ebbe annyira belemenni, de ez egy téves hit, amikor valaki azt hiszi, hogy egy kereszténynek szegénynek kell lenni. Ez ostobaság! Ami viszont tényleg bűn, az a kapzsiság. Nem a pénz a probléma, ahogy azt a Timótheus levélben is olvassuk, hanem a pénz szerelme. Ebben nagyon sok hívő testvérünk is szenved. Semmi köze ennek a szegény-

séghez! Istennek igenis akarata, olvasd el János harmadik levelében, hogy Isten azt akarja, hogy mindenben jól legyen a dolgunk, és ahogy a lelkünk bővülködik ugyanúgy bővülköd-jünk mindenben. Isten kinek teremtette ezt az egész világot, ha nem az Ő gyermekeinek? Ő azt akarja, hogy ne a sátán uralja ezt a világot, hanem az Ő népe. Jézust is megkérdték a tanítványok, hogy veled voltunk, ott hagytunk mindent, föladtunk mindent, akkor most mi lesz a jutalmunk? Előtte a gazdag ifjúval volt Jézusnak egy kis eszmecsereje.

Márk 10,29–30.

29. Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérettem és az Evangéliumért,

30. Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövődő világon pedig örök életet.

Ezek Jézus szavai! Tehát ha valakinek téves a hite, akkor téves eredményre jut, a jó hit, az mindig jó eredményre vezet. Ha helyes a hitünk, ha jó a hitünk, akkor jó eredményre jutunk. Éppen ezért nem szabad semmilyen kompromisszumot kötni a hamis tanokkal, a hamis tanításokkal, a vallásos ostobaságokkal és olyan dolgokkal, amiben az emberek hisznek. Nézzétek meg, ahol a vallás van jelen, ahol a Krisztus nélküliség van jelen. Sokféle vallás van jelen a világon. Nézd meg a gyümölcsseit! Államok, népek vannak, akik gazdagok. Van egy ország, nem nevezem meg, a második legnagyobb aranykészlettel rendelkezik, mégis szegények és nyomorognak az emberek. Ezeket a fellegrákat le kell rontani, mert Isten nem arra hívott el bennünket, hogy hozzuk be és engedjük be a világot, a világi gondolkodást, a világ rendszerét az egyházba, a mi életünkbe, hanem mi vigyük ki a világba Isten rendszerét, hogy emberek hívökké váljanak. A Márk 9-ből fogjuk megnézni, amikor együtt voltak a megdicsőülés hegyén. Utána lejött Jézus a hegyről és egy nagy csődület támadt, mert nehézségbe ütköztek a tanítványok. Komoly konfliktusba keveredtek, mert egy ember hozott egy fiút, aki epilepsziás volt és epilepsziás rohamoktól szenvedett. Ezek a tanítványok csődöt mondtak és nem tudták kiűzni ezt az epilepsziás démont ebből a kisfiúból.

Márk 9,17–19.

17. És felelvén egy a sokaságból, monda: Mester, idehoztam hozzád az én fiamat, aki-ben néma szellem van.

18. És ahol előfogja, szaggatja őt; ő pedig tajtézik, a fogát csikorgatja, és kiszikkad. Mondám hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem tudták.

A szent tanítványok, a tizenkét tanítvány. Most gondolhatod magadban, hogy nahát, ezek a tanítványok, milyen hitetlenek voltak, semmilyen hitük nem volt, milyen pancser módon fogtak hozzá ehhez az egész helyzethez! De ne gondold ilyet, mert ezek a tanítványok nem először találkoztak ilyesmivel. Ha elolvassuk a Máté 10-et, akkor látjuk azt, hogy Jézus kiküldte a tíz tanítványt. Ha elolvassuk a Lukács 10-et, akkor látjuk, hogy Jézus hetven tanítványt küldött ki, és a tanítványok jó jelentéssel jöttek vissza. Nem először szembesültek ők démonokkal, azt mondták, hogy a Te neved által még az ördögök és a démonok is engedtek nekünk. Teljes siker sztori volt, visszajöttek, örültek és boldogok voltak, mert a betegek meggyógyultak, a megszállottak megszabadultak, a démonok elmentek és most mégis itt van egy helyzet, amikor a tanítványok felsültek és csődöt mondtak. Előfordult nagyon sokszor velünk is, amikor egy helyzet elé kerültünk és nem értettük. Soha nem felejttem el, voltunk evangelizációs kampányon, több napot töltöttünk el ott, Isten hatalmas csodákat tett, bénák gyógyultak meg, béna kezek gyógyultak meg, süketnéma kisfiú meggyógyult, és utána imádkoztunk valakiért és a kórházban a kezünk között halt meg. Az ember ilyenkor nem érti. Tényleg összezavarodik ilyenkor az ember, hogy Uram mi lehet a hiba? Rosszul imádkoztunk? Rosszul tettünk valamit? Miért nem működik? Ami működött tegnap, tegnapelőtt, ami működött délelőtt, délután. Most miért nem működik? Ott voltunk, együtt voltunk és

imádkoztunk és kiabáltunk. Tényleg úgy dobtak ki már minket a kórház alkalmazottjai, hogy hagyjuk abba, fogjuk fel már végre, hogy meghalt, elment, nincs. Az ember tényleg nem érti, hogy imádkoztunk is, hitben is voltunk. Különben nem megyünk oda, hogy imádkozzunk érte. Ott volt a hitünk, hogy meg fog történni és meg fog gyógyulni. Ha most egy kicsit a tanítványok helyébe gondold magad, ők is átélték ugyanezeket a dolgokat. Előtte az Úr kiküldte őket, felhatalmazta őket, jelek történtek, csodák történtek, a démonok elmenekültek, azt mondták, hogy Uram, még a démonok is engednek a Te nevedre. Boldogok voltak és örültek és akkor itt van egy helyzet és fölsültek, hát akkor most mi történt? Hányszor voltunk így mi is? Nézzük csak, hogy mit felelt Jézus

19. Ő pedig felelvén néki, monda: Oh, hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám.

Jó kis biztatás mondhatnám. Nem dicsérte meg Jézus őket, amikor fölsültek, ahogy Mózesnek sem mondta, hogy Mózes, hú de jól csinálod, hogy könyörögsz hozzám, hanem ott van az a bot és használjad, csapj már rá arra a vízre, hogy váljon ketté a tenger! Jézus is megdorgálja a tanítványokat és azt mondja nekik, hogy hitetlen nemzetség! Na, jó kis biztatás, nem? Mi lehetett itt a probléma? Nem volt hitük a tanítványoknak? Hát hogyan lett volna hitük, különben hozzá se fogtak volna ahhoz, hogy ördögöt üzzenek ki, hiszen csináltak már ilyet korábban. Ott volt a hitük és végezték a szolgálatukat. Amit csináltak eddig, az most nem működik. Jézus azt mondja, hogy hitetlen nemzetség. De itt nagyon fontos a fogalmakat megértenünk. Amikor Jézus azt mondja, hogy valaki hitetlen, az nem azt jelenti, hogy nincs hite. Van hite, de van egy ellenerő, az pedig a hitetlenség!

Miből fakad a hitetlenség? Meg fogjuk nézni, de nézzük tovább a történetet, hogy kerek legyen a kép, és utána továbbmegyünk. Én hiszem, hogy megértést kapunk ebből a részből.

Márk 9,20–24.

20. És hozzávitték azt; és mihelyt a szellem meglátta Őt, azonnal szaggatni kezdte a fiút; és leesvén a földre, tajtékot túrván fetreng vala.

Gondold el ezt az embert, aki odavitte, neki is volt hite. Biztos hallott arról, hogy Jézus gyógyít. Biztos arról is hallott, hogy a tanítványoknak is van hitük, mert hozzájuk vitte először, nem Jézushoz. Tehát hitte, hogy a tanítványok is képesek kiűzni ezt az epilepsziás démont. De mivel fölsültek a tanítványok, odaviszi Jézushoz, és a helyzet még súlyosabb. Gondoljatok bele! Képzeljük el egy kicsit ezt a szituációt. A hit egyben egy képzelet is, képeket látunk ilyenkor. Odaviszik Jézushoz, azt gondolja ez az ember, hogy most már sínen vagyunk, minden rendben. Erre rájön a fiúra az epilepsziás roham, ott fetreng, tajtékot túr, és még rosszabb a helyzet. De nézd meg, hogy Jézus nem lett ideges ettől! Milyen érdekes, nem? Ha tovább nézzük a történetet, a 21-es versről olvassuk:

21. És megkérdezé az atyját: Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda: Gyermeksége óta.

Az ott fetreng, tajtékszik. Nem tudom, láttatok-e már epilepsziás rohamot, hát nem egy kellemes látvány az. És akkor mit csinál Jézus? Elkezd beszélgetni az apjával. Ez is egy helyzetkezelés.

22. És gyakorta veté őt tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, könyörülvén rajtunk.

23. Jézus pedig monda néki: Ha hiheted azt, minden lehetséges annak, aki hisz.

24. A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.

Ez első hallásra ellentmondásnak tűnhet, hiszen azt mondja, hogy hiszek, Uram, de légy segítségül az én hitetlenségemnek! Mi volt ezzel a férfival a helyzet, tényleg nem volt hite? Dehogynem! Jézus nem mondta neki, hogy nincs hite. Ő azt mondta, hogy hiszek, Uram! Még mindig nem szaladt el onnan a gyerekekkel, még mindig nem rohant el onnan, még mindig nem vitte el, még mindig hitt abban, hogy igenis, a fia meg fog szabadulni, és itt a kulcs. Légy

segítségül az én hitetlenségemnek! A hit egy erő, a hitetlenség pedig egy ellenerő. A hitetlenség képes kioltani a hitet. Talán a múltkor már említettem ezt a példát, gondolatok el egy lovas kocsit, egy lovas szekeret. Az egyik végéhez hozzákötünk egy lovat, a másik végéhez ellenkező irányba hozzákötünk egy másik lovat. Két egyforma erejű ló, az egyik erre húzza, a másik arra húzza a szekeret. Mi történik? Hova mennek a dolgok? Sehova! Itt egy nagyon fontos dolgot kell megértenünk, hogy a hitetlenség elsősorban nem a hit hiánya. Mert azt mondta Jézus, hogy a mustármagnyi hit elég ahhoz, hogy hegyeket mozgassunk. A mustármagnyi hit! Ha megnézzük ennek a fiúnak az apját, itt nem mustármagnyi hitről volt csupán szó, és mégsem jött az eredmény. Mi volt a nagy probléma? Ugyanaz, mint a tanítványoknál. Mi az, ami ki tudja oltani a hit erejét? Az, amikor a természetes látásba esünk. Mi történt? Gondolom a tanítványok is imádkoztak érte, ugyanaz történhetett vele, mint amikor Jézus előtt volt, az az epilepsziás fiú lehet, hogy vonaglott, lehet, hogy rájött a roham, és amikor imádkoztak, nem láttak azonnal eredményt, sőt a helyzet még rosszabbnak látszott.

Hányszor fordult elő, hogy imádkoztunk valakiért, és még rosszabb lett az állapota, amikor imádkoztunk? Ilyenkor mi történik? Ilyenkor esünk természetes látásba. A hitünk, ami Istentől van, egy természetfölötti hit. Elhittük Istennek, amit mondott, de jön a mi természetes látásunk, a mi természetes hitünk és látjuk, hogy a dolgok nem azt mutatják, amit Isten mond. Ha hiszed, ha nem, a látás, az érzések mind-mind információk, amelyek hatással vannak a hitünkre. Ezek elbizonytalanítják az embert, amikor a láthatókra tekintünk. Ezért mondja az Írás, hogy a láthatatlanokra tekintsünk, mert a láthatók ideig valók. Amikor beleesünk a természetes látásunkba, akkor a hitünket – ami egyébként ott van – a félelem kioltja. A félelem úgyszintén egy hit, a hitetlenség egyik formája, az ugyanolyan hit, mint az isteni fajta hit, csak az egyik jó eredményt hoz, a másik pedig rossz eredményt hoz. Ez az a két ló: az egyik erre húzza, a másik arra húzza a szekeret. Tehát a félelem képes arra, hogy megállítsa a hitünket. Ezért mondta Jézus, hogy ne félj, csak higgy!

Amikor meghalt Jairus lánya, akkor mit mondott Jézus és miért mondta? Ettől rosszabb hírt nem hozhattak volna, de Jézus nem esett kétségbe, hanem azt mondta Jairusnak, hogy: Ne félj; csak higgy! Mit mondott ezzel? Azt, hogy mindegy, mekkora hited van, ha a félelem legalább ugyanakkora, akkor a félelem azt a hitet ugyanúgy nullává tudja tenni. Eredménytelené, hatástalanná tudja tenni, és ez itt a gond, nem az, hogy nincs hited dolgokra, hanem a hit akadálya, a hit ellensége a hitetlenség. Ez lehet a rossz érzések, a rossz gondolatok, a rossz információk, a természetes látásunk, és az isteni fajta hittel ellentétes, bármilyen dolog. Képes kioltani és képes eredménytelené tenni a hitünket. Ez az egyik. A másik, amit láthatunk ebből a történetből, ha jól a mélyére nézünk a dolgoknak, akkor Jézusra helyezte a teljes nyomást ennek a fiúnak az apja. Azt mondta: ha Te tehetsz valamit. Jézus, itt csak Te tehetsz valamit, én már nem tudok tenni semmit. Erre mit mondott Jézus? Hát igen, én vagyok Isten Fia, én meg tudom tenni, rád ebben a dologban semmi szükség nincsen, és én meg tudom gyógyítani! Ha ezt mondta volna Jézus, akkor rendben van, mert igaz is. De nem ezt mondta, hanem azt, hogy ember, szükség van a te hitedre is! Minden lehetséges annak, aki hisz!

Nem mondta neki Jézus, hogy a te hitedre nincs szükség. Ez a másik, hogy minden nyomást vagy más emberre, vagy Istenre helyezünk anélkül, hogy odatennénk a mi hitünket is. Amikor kudarcot vall a hitünk, pontosabban nem azt az eredményt érjük el, amit szerettünk volna, akkor nagyon sokszor nem vesszük figyelembe, főleg amikor valaki másért imádkozunk, amikor valaki másnak a hitére is szükség van, hogy nem elég az én hitem. Nézd meg Jézus szolgálatát! Jézusnak nem volt elég a hite ahhoz, hogy Názáretben meggyógyítsa az embereket? Azt állítja valaki, hogy Jézusnak nem volt elég hite? Az egy eretnokséget állít, igaz? De Názáretben mégsem tudta meggyógyítani az embereket! Jézusnak van hite arra, hogy meggyógyítsa, de kell, hogy legyen fogadóképz hit is. Nem mindegy, hogy az a másik miben hisz. Mint ahogy nem volt mindegy Jézus esetében, hogy a názáretiek miben hittek.

Egy rossz fajta hit volt az ő elméjükben, az ő fejükben, és nem tudta Isten elvégezni. Tehát szükség van, igenis, szükség van a mi hitünkre is!

Ahogy ezt a kórházban esetet később kielemeztük, ott az ember ilyenkor összeomlik, kudarcnak éli meg, és mindenfélét hoz az ördög, hogy biztosan nincs elég hited, meg nincs elég keneted, meg mit tudom én. Mások is esetleg kárhoztatnak, hogy mert nem jól imádkoztunk. Ilyenkor hozza az ördög a kárhoztatást. Kiderült, hogy ez a drága szent kéthetes hívő volt, eljött néhány evangelizációs alkalmunkra, és látta a jeleket, látta a csodákat, hallotta az Evangéliumot és fölgerjedt a hite. Nem volt megalapozva a hitben, és később tudtuk meg, hogy ő már elmondta, hogy meg fog halni, már rendelkezett, mert kis gyerekei voltak. Ezért is nagyon-nagyon rosszul érintett bennünket, hogy ez megtörtént, mert kiskorú gyermekei voltak. Utána elmondták, hogy ő már mindent elrendezett, már tudta, hogy amikor bemegy a kórházba, akkor meg fog halni. Mi volt a probléma? Ki lehetne hosszan elemezni. Nem azért, hogy őt vagy bárkit okoljunk, vagy bárkit kárhoztassunk emiatt, vagy megmagyarázzuk a helyzetet, hanem ez egy konkrét eset, amiről a Biblia is ír. Ott volt benne az a félelem, az a hitetlenség. Mi ezt nem láthattuk. A vágy, hogy én szeretnék valamit, és a valódi hit között óriási különbség van. Persze ott volt a vágy benne is, hogy szeretett volna élni, szeretett volna tovább a gyermekeivel, a családjával lenni, de mégis ott volt benne az a hitetlenség, ami megakadályozta a hitet, hogy életben tudjon maradni.

Ezt látjuk ezekben a történetekben is, hogy a hit és a hitetlenség. Amíg a hit egy erő, addig a hitetlenség egy ellenerő. Azért prédikálok erről, és azért beszélek erről, mert ebben megvan a részünk. A hited hallásból lesz. Nehogy azt hidd, hogy bármit, amit hallasz, nincs hatással rád! Mindegyikünkre hatással van az, amit hallunk. Hatással van a hitünkre, vagy megerősít bennünket az isteni fajta hitben, vagy eltávolít onnan, de olyan, hogy semleges, olyan nincs. Ezért nagyon fontos, hogy ne nagyon hallgassuk meg a hitetlen beszédeket! Tehát a lényeg az, hogy a hitetlenség kioltja a hitet. Ha rossz dolog történik, akkor nagyon sokszor azt a következtetést vonjuk le, hogy akkor mi nem tehetünk semmit. A kétségek felülkerekednek a hiten, ahogy ír erről a Biblia a Jakab 1-ben. Ott van ez az Igében, nagyon ott van.

Jakab 1,5–7.

5. Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik néki.

Itt éppen a bölcsességről beszél.

6. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány.

Ha már az Istenhez fordul az ember, akkor általában az a mustármagnyi hit ott van, és az emberek hittel kérik, de semmit sem kételkedvén. A kételkedés, a kétségek, a félelem az az ellenerő, ami a hitet ki tudja oltani. Szoktuk azt mondani, hogy kis hit, nagy hit, de nincs ilyen. Jézus egyébként két személynek mondta, hogy nagy a te hited, a római századosnak és a kananeusi asszonynak, aki a lányáért kért imádságot. Mindkettő pogány volt ráadásul, és Jézus azt mondta, hogy ó, asszony nagy a te hited, és a századosnak pedig, hogy még Izraelben sem találtam ilyen hitet! De látjátok, hogy a nagy hitet is ki tudja oltani a nagy félelem. Tehát ha ugyanakkora a félelem, mint amekkora a hit, akkor nem mozdul sehova a székér. Mit jelent, hogy „hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány”? Azt jelenti, hogy nem a Kősziklán áll a hite, hanem mindig a körülmények, mindig a helyzet alapján változik a hite.

7. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól;

Tehát nem Isten akarata, hogy elbukjunk. Itt jön a mi részünk, hogy elég a kis hit is, mert a szinoptikus evangéliumokat ha nézzük, akkor látjuk, hogy mit mondott Jézus. Tehát nem a nagy vagy a kis hitről van itt szó, a Máté 17,20-ban ezt olvassuk:

Máté 17,20.

20. Jézus pedig monda nékik: A ti hitelenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek.

Természetesen a hit hiánya is lehet akadály. Vannak olyanok, akik egyáltalán nem hiszik, hogy meggyógyulnak, de ők nem is csalódnak, mert nem várnak semmit, és azt meg is kapják százszázalékban. Tehát ez is benne lehet a dologban, és akkor ilyenkor az emberek nem csalódnak. A kétségbeesett kiáltás nem hit, tehát szükség van az egyszerű hitre, amit nem szennyez be a hitelenség.

Az időm jól elment, jól lejárt, sok minden mondanivalóm lenne még nektek. Lényeg az, hogy bennünk van Isten hite. Ebben még hadd erősítselek meg benneteket, mert ezt fontos, hogy tudjátok! Az a hit, amire neked, bármire, bármihez szükséged van, az már ott van a szellemedben. Fől kell hozni ide a toronyba. Meg kell nézni Isten Igéjét. Amikor van egy helyzet, amiben a hitünket gyakoroljuk, akkor nagyon fontos dolog, hogy mindenféle ellentétes tényezőt zárjunk ki. Ábrahám hite pont erről szól, hogy nem tekintett a körülményekre. Nem tekintett Sárának az elhalt méhére, nem tekintett az ő öreg testére, hanem Isten ígéretében nem kételkedett. Ábrahámnak semmivel nem volt nagyobb hite, mint neked, vagy bármelyikünknek. Sőt még az a fajta isteni hit sem volt benne. Nem tudom, hogy volt-e Bibliája, olvasott-e Bibliát? De Isten néha szólt hozzá, és azt mondta Ábrahám, hogy jó, akkor hiszek neked! Ez volt a nagy kommunikáció, és Ábrahám mégsem kételkedett, mert Isten mondta. Nem volt ott a kételkedés. Nem volt, ami a hitét elbuktsa. Jó, ha erre a felismerésre jutunk, mert az a hit, amire szükséged van, ott van bennünk. Nézzük a 2Korinthus 4,13-at, és ez a mai utolsó igeversünk!

2Korinthus 4,13.

13. Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;

A hitnek milyen szelleme? Ugyanaz a szelleme, ami Jézusban ott volt. A hitnek ugyanaz a szelleme van bennünk, ami ott volt Ábrahámnál, Mózesnél, Péternél, Pálnál vagy bárkinél. Ugyanaz a szellem, a hitnek a szelleme ott van bennünk. Amivel többet kell foglalkoznunk az, hogy ne tápláljuk magunkat a félelemmel. Ha gyógyulásra vágysz, akkor az ellened beszélő emberektől, akik rombolják a hitedet, tartsd magad távol, amennyire csak lehetséges! Számtalan példa van napjainkban is arról, hogy amikor valakik ezt megtették, akkor jött a várva várt eredmény. A legnagyobb hitet is le lehet rombolni, ha van fogadókészség a félelemre, a kétségekre, a hitelenségre.

Tehát a mai üzenet summázva: ott van az a hit, amire szükséged van. Benned van az az erő, amire szükséged van az életre és a kegyelemre. Ott van az a hit, amelyik ezt az erőt képes előhozni a bensődből, képes vagy győzelemre jutni. Ami a te részed, hogy tartsd távol a hitelenséget! Ámen. Dicsőség legyen Istennek! Hálát adunk az Úrnak! Köszönjük az Ő Igéjét!

Van-e valaki, aki ma van itt először? Egy kezet látok ott. Még vannak, igen. Nagyon fontos, hogy ha isteni fajta hitet szeretnénk, hogy a hit szelleme kerüljön belénk, azt Jézus Krisztussal, az újjászületéssel kapjuk meg. Tehát amikor hallunk Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról, és hiszünk az Ő bevégzett munkájában, amit a kereszten elvégzett, és ebbe odatesszük a hitünket, befogadjuk Őt, akkor Isten kegyelméből Ő nekünk örök életet ad. Örök életet ad! Hit által kapunk meg mindent Istentől. Pontosabban Isten már odaadta az Ő szeretetéből, mi pedig a hit karjával kinyúlunk azért, ami már a miénk a szellemi birodalomban, hogy a fizikai valóságunkba hozzuk azt. Az üdvösséget és az örök életet úgy kapjuk, hogy hiszünk Jézus Krisztusban, hiszünk az Ő kereszthalálában, a feltámadásában, és erről a hitünkről vallást teszünk a szánkkal. Behívjuk Jézust az életünkbe, úrrá tesszük Őt az életünk fölött, és Isten az Ő kegyelméből üdvösséget, örök életet ad. Ez az Ő ajándéka, ami kegyelmi ajándék, nem cselekedeteből, hogy senki ne kérkedjék. Ezt az Efézus 2,8-ban olvassuk. Azt mondja a Római levél, hogy mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Ha van

itt valaki, vagy hall bennünket a tévé képernyője előtt, aki nem biztos abban, hogy üdvössége van, nem biztos abban, hogy Istenhez tartozik, akkor vallja meg a hitét! Ha hiszed, hogy Jézus meghalt, eltemették és föltámadt, és erről a hitedről vallást teszel, behívod az életedbe, akkor Isten azt ígérte, hogy örök életet ad. Nincs helye semmilyen kételkedésnek! Fogadd be Őt, és Isten befogad téged, a gyermekévé fogad téged! Azt mondja a János evangélium első része, hogy akik befogadják Őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiává legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek. Mondjuk közösen ezt az imát:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, jöjj a szívembe, legyél az én Uram! Legyél az én Megváltóm! Legyél az én Gyógyító! Jézus, Te vagy az én Uram. Jézus, Te vagy az én Megváltóm. Jézus, Te vagy az én Gyógyító. Meg vagyok váltva. Örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő szent vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság! Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.